

det senest forud for vakancens opståen afholdte folketingsvalg har fået flest stemmer uden i forvejen at have statsrevisor, eller — hvis sådant parti ikke findes — det største af de partier, der kun har én statsrevisor.“

Til § 3.

Af udvalget:

4) Ordene „generaldirektøren for statens hovedrevision“ ændres til: „rigsrevisoren“.

Til § 4.

Af mindretallet under nr. 2:

5) *Stk. 2* affattes således:

„*Stk. 2.* Enhver, der virker eller har virket i offentlig tjeneste — herunder i offentlige fonde, koncessionerede virksomheder m.v. — har pligt til at meddele statsrevisorerne de oplysninger og aktstykker, som en statsrevisor anser fornøden for udøvelsen af sit hverv. Den oplysningspligtige kan indkaldes til afgivelse af mundtlig forklaring for statsrevisorerne og er i så fald underkastet samme straffeanvar for afgivelse af fuldstændige og korrekte oplysninger som det, der er gældende for indenretlige forklaringer under vidneansvar.“

Til § 5.

Af udvalget:

6) *Stk. 3* affattes således:

„*Stk. 3.* Skønner nogen af statsrevisorerne, at en sag, der omtales i den endelige betænkning, gør det påkrævet, at folketinget træffer en beslutning, afgives der indstilling herom i forbindelse med bemærkningerne til sagen.“

Til § 7.

7) *1. og 2. pkt.* udgår og erstattes af følgende:

„Denne lov træder i kraft samtidig med lov om revisionen af statens regnskaber m.m.“

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Ændringsforslaget tilsigter at opretholde det nuværende antal statsrevisorer.

Bay (FP), Glistrup (FP) og Wamberg (FP) ønsker at bemærke, at det fremsatte lovforslags bestemmelse om, at folketinget skal foretage konkrete fastsættelser af, om der skal være 4, 5 eller 6 statsrevisorer, findes særdeles betænkeligt, idet det vil friste til partitaktiske manipulationer alt efter, hvordan stillingen i folketinget er ved tidspunktet, hvorpå afgørelsen træffes. Loven bør entydigt angive antallet af statsrevisorer.

I så henseende findes det nuværende statsrevisorkollegium at være af en passende størrelse, hvorfor nærværende ændringsforslag fastholder tallet fem.

Til nr. 2.

Af hensyn til kontinuiteten i statsrevisorerne arbejde findes det heldigst, at der normalt udskiftes én og kun én statsrevisor hvert år, og at statsrevisorerne derfor får en femårig valgperiode.

Udskiftningen findes mest hensigtsmæssigt at ske pr. en 1. oktober, hvor statsrevisorerne går over til som hovedopgave at behandle et nyt regnskabsår.

Med overholdelse af det anførte findes det rigtigst, at der normalt er en statsrevisor for hvert af de fem største partier, idet et parti, der har fået stor tilslutning blandt vælgerne, også bør have den mulighed for kontrol med statsfinanserne, som ligger i en statsrevisorpost, uanset hvordan de øvrige partier måtte finde det for godt at gruppere sig. Forslaget er derfor udformet med henblik på, at de til enhver tid værende fem største partier i folketinget også hver opnår en statsrevisorpost nogenlunde så hurtigt, som vakancer opstår.

Herved opstår problemet om forholdet til grundlovens § 52, der foreskriver, at folketingets valg af medlemmer til hverv sker efter forholdstalsvalg. Forslagsstillerne finder, at det stillede forslag ikke vil være i strid med bestemmelsen i grundlovens § 52. Justitsministeriet — hvem spørgsmålet har været forelagt, men som kun har fået nogle få timer til besvarelse — har ikke turdet tage nogen klar stilling til spørgsmålet. Forslagsstillerne, der har haft anderledes god tid til at overveje problemet, er af den sikre opfattelse, at domstolene ikke vil tilsidesætte den foreslåede regel, hvis folketinget vedtager den. I de mere end 126 år, vi har levet under den nuværende forfatningsform,